Приснилося, що я вернувсь додому.
Іду, дивлюсь: мій край, моя земля,
Сміються в сонці золотому
Річки, і села, і поля.

Ось-ось прийду до хатоньки моєї,
Де мати жде мене й не жде,
Я скрикну "Матінко!" до неї,
Вона на груди упаде.

І будуть литись теплих сліз потоки
І в них бринітимуть слова:
"Я ждала, ждала цілі роки
І в'яла, сохла, як трава..."

Іду зеленою межею,
Кругом хвилюються жита,
І в'ється щастя над душею —
І на плечі нема хреста...

Прокинувсь в морі раювання
І все збагнув, і похолов...
Іду дорогою вигнання,
І по сліду моєму — кров.

2.V.1926